

קולנוע

סרטים

חלומות

מנותקים

הכנופיה (פאריז, תל-אביב; צרפת)
 שיעור באנגלית. ארתור (קלוד ברסר) בחור ציני וקשוח, עסוק בהסתכלות על ירכיה של המורה. אודיל (אנה קארונה), נערה צנועה וביישנית, מקשיבה. פרנץ (סמי פריי) הודע על תוכניות חברו, מודאג.

זוהי סצינה נאטורליסטית קלאסית. יש שלושה אנשים. לכל אחד אופי משלו. קר-רים ביניהם כל מיני דברים טיבעיים הקר-רים בין אנשים. הבחור מביט על הבחורה, הבחורה מחייכת וכו'.

פשוט, לא? עכשיו צריך לרדת קצת אל מתחת לבה שנראה לעין. המורה מקריאה קטע מרומיאו ויוליה. המצלמה משוטטת באותו זמן על-פני אודיל וארתור. נוצר קשר מגוחך בין שני הזוגות, כי הם כל-כך לא דומים האחד לשני. שם אהבה ל-חיים ולמתח, וכאן פלירט קטן.

יורדים עוד יותר לעומק ומה מגלים? שיש בכל זאת קשר. במבטים מוצנעים, ברמזים, בהמשך הסרט, מתגלה שארתור זקוק ליחסים קבועים כדי לתת משמעות לחייו, אבל הוא לא יכול ליצור אותם.

הוא שולח לאודיל פתק: "להיות או לא להיות צמוד לחזה שלך. זאת היא השאלה". שוכ מצחיק, איפה הוא ואיפה האמלט. ביהוד שיש לו כליכך הרבה שגיאות באני-גלית. אבל בעצם, מתחת לזה יש דמיון רב. גם הוא נורק מהחברה והוא לא מוצא לה תחליף, ובמשך כל הסרט הוא עסוק, לכן, בהרס עצמי.

הסרט עצמו בנוי שכבות-שכבות. מבחון סיפור עלילתי מתקבל על הדעת, על שני בחורים המפתים עוזרת בית לשדוד את בית דודתה בו היא עובדת. ומבפנים הרים של תכנים ומשמעויות.

אודיל היא בחורה ממושמעת, והיא מ-ממלאה את כל חוקי החברה, ולכן היחס שלה אל השוד כליכך מעניין. היא סיפרה לפראנץ איפה טמון הכסף. אבל כשאררתור מדבר בגלוי על השוד היא מכחישה. ובכל זאת היא לא עוזבת את השניים. כי כמו לכל בן החברה, יש לה כמיהה עזה ומוס-תרת לזרוק את כל ההגבלות החברתיות, ויחד עם זה פחד מפני ההתפרקות הזאת.

החברים שלה לשוד כבר זרקו מעליהם מזמן את כל הערכים החברתיים, וזה מודגש בהמון סצינות, ובעיקר כשהם רודפים זה אחרי זה בלונדון, המוסד המכובד ביותר של צרפת, ומביעים בכך את הבוז והזלזול שלהם במסורת התרבותית.

מצד אחד הם מנותקים מהחברה, הם חסרי שורשים, הם לא חיים את המציאות. ומצד שני הם חיים בחלומות, שסיפקו להם הסר-טים והספרות הפופולאריים. כל הסרט עוסק בשוד שהם מבצעים על פי סרטי גנגסטרים שראו, ובהתפתחותם, כשמתברר שהמציאות אינה חלום.

חג

המהירות

13 יום בצרפת (מקסיס, תל-אביב; צרפת) איזה סרט יפה. אולימפיק-החורף בגרנובל, מצולמת לא כמו שרגילים לצלם אותה, אלא דרך הרגעים האנושיים שבה. רגעי הניצחון, התרדה לפני פתיחת המירוץ; הבדידות של המתחרה הנמצא לבדו, עם המחליקים, כשמסביב הכל מושלג, והקהל המריע נמצא הרחק הרחק, אי שם מאחורי הקטעים הפיזיים של הדהירה על השלג מושגים על-ידי זה שלא שומעים את הנעי-שה במקום הצילום. הכל אטום. נשמעת רק רוח ומנגינה חרישית.

החגיגה הגדולה בעירת הסקי גרנובל מתנהלת בדיסקוטקים, ברחובות, במיסעדות. מכל רחבי צרפת באים לחזות בתחרויות, ויוצרי הסרט, קלוד לאלוש ופרנסואה ריי-כונבאך, מפתחים פילוסופיה שלימה, מחרישת אוננים, על חג המהירות הזה. הרקדנים מס-תחרים על השלג, המגלשים מתעופפים ב-אחרי, מכוונות הכתיבה של העיתונאים וצות במהירות עצומה, וכל העולם האחר, עם היטנאם וכל השאר מתרחק ונעלם.

סרט נהדר, אילו רק היה נמשך רבע שעה. אבל במשך שעתיים הוא חוזר על עצמו עד שיעמום.

100%
PURE
CASHMERE

קאשמיר - איכות, חמימות, רכות. לגבר שהוא מישהו, לאשה שהיא לידי: אפודות קאשמיר 100% מיוצרות בישראל אך ורק ע"י "דקו". במכירה בלעדית בבתי האופנה "איוניר" במבחר דגמים וצבעים.

סוס "729"

מוצרי קאשמיר באיוניר

בתי האופנה הראויים לאמונך.

התיאטרון הפתוח

הרכבת • הטלפון

הרכבת האחרונה

מאת: עמוס קינן
 ההצגה: הלל נאמן
 השחקנים: ישראל גוריון, רחל דובסון, הלן בופלביק, נחום שלימ, רמי ראובן
 הטלפון מצלצל
 מאת: רבקה כהן
 השחקנים: רמי ראובן, רחל לוי
 בימי ששי 10.00, מוצ"ש 9.00 - במועדון "בוסתן".

הטיפול היעיל נגד קשקשים